

XXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afbetaling af den Gæld, som de tvende Kreditforeninger for Gjere af mindre Ejendomme paa Landet have paadraget sig i Anledning af Konverteringen af Foreningernes Hovedobligationer.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 26de Februar 1891.)

Efter at Loven af 12te November 1886 var traadt i Kraft konverterede som bekendt de fleste Kreditforeninger deres Obligationsgæld. Ogsaa de her omhandlede Foreninger traf Foranstaltninger i saa Henseende. Foreningernes Bestyrelser henvendte sig i den Anledning til Indenrigsministeren for at formaa denne til at fremkomme med et Lovforslag, der kunde hjælpe Foreningerne over de med Konverteringen forbundne Vanskeligheder. Regeringen imødefom Anmodningen og indbragte i Landstinget et Lovforslag desangaaende, men det lykkedes ikke at gennemføre dette Lovforslag. Desuagtet ansaa Foreningernes Bestyrelser sig forpligtede til, navnlig af Hensyn til de daværende gunstige Konjunkturer paa Pengemarkedet, at gennemføre Konverteringen, hvilket ogsaa lykkedes. Ved denne Konvertering fremkom imidlertid det Misforhold, at Foreningernes ældre Interessenter, — der moatte bære de med Konverteringen forbundne Omkostninger — i en længere Arrække skulle afbetale disse ved at yde $\frac{1}{2}$ pCt. højere Rente end de Interessenter, der have erholdt Saan efter at Konverteringen

faandt Sted. Nærværende Lovforslag sigter til at rette dette Misforhold og ved forskellige nye Bestemmelser at gavne og støtte de nævnte Foreninger.

Udvalget har tænkt sig flere Beje, der kunne gaas for at hjælpe de ældre Interessenter, saaledes en Forlængelse af Amortisationstiden. Denne Bej er imidlertid affaaren ved det „Prospektus“, der er udstedt og underskrevet af bægge Foreningers Bestyrelser henholdsvis 16de og 17de Januar 1889, og hvortil man føler sig bunden over for Obligationsejerne. Ligeledes har man tænkt sig, at en Del af Foreningernes Reservecfond kunde benyttes til Afbetaling af den Gæld, Foreningerne have paadraget sig til Landmandsbanken i Anledning af Konverteringen, men Forslagsstilleren, som i den Anledning har forhørt sig hos de paagældende Foreningers Bestyrelser, har, først fra Stifternes Kreditforenings Bestyrelse og dernæst fra den jydste Forenings Bestyrelse, modtaget det Svar, at de ikke turde tilraade, der benyttedes nogen Del af Reservecfondene i det omhandlede Øjemed.